

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Familien Laub i Hågerup; Laub, Wilhelm Frederik; Laub, Hieronymus; Laub, Johan Ludvig Georg; Laub, Ditlev Christian Ernst ; Jespersen, Hanne; Wanscher, Arngoth Dorothea Petronelle Christine; Kjørboe, Susanne Sofie Elisabeth Henriette; Schepelern, Louise Magdalene FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1855-02-17/1855-02-19)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Familien Laub i Hågerup; Laub, Wilhelm Frederik; Laub, Hieronymus; Laub, Johan Ludvig Georg; Laub, Ditlev Christian Ernst ; Jespersen, Hanne; Wanscher, Arngoth Dorothea Petronelle Christine; Kjørboe, Susanne Sofie Elisabeth Henriette; Schepelern, Louise Magdalene FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1855-02-17/1855-02-19)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 12. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030004.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Viborg, 17. Februar 1855.

— — — Jeg skriver med denne Post til Boghandleren, for at sende ham Prædikenerne og underrette ham om, at han snart kan vente at faae Talerne *).— — — Jeg har (naturligviis fordi jeg har havt saa meget med de Prædikener at gjøre) i disse Dage uafslædig lille Moder i Tankerne, og om Natten med. Jeg har saa længe ønsket at maatte drømme om hende. Jeg saae hende inat: hun var paa eengang død og levende, og jeg har været saa glad efter den Drøm, — og altid, naar s. 13hun saaledes fylder mine Tanker. Jeg har endnu ikke lært ret (kun i enkelte Timer, og nu er det længe siden), at man kan længes og sørge; naar jeg længes efter hende, bliver jeg, eller er jeg glad. „Hun gjør ham godt og ikke ondt alle hendes Livs Dage“, — det gjælder endnu. — Men nu Godnat, alle hendes og Mine! —

d. 19. For at faae dette bort endnu idag, maa jeg nu skynde mig, og kan kun faae tilføiet, at jeg igaar Aftes havde det meget rart hos Bahnsons; — — at jeg igaar gjorde Bispinden en lang Visit ved hendes Seng, og at hun snakkede saa lystig om den gode Virkning, hendes Sygdom havde havt paa hendes „tovelige gamle Mand“, at jeg maatte bemærke, jeg syntes, hun var kaad, hvortil hun svarede, at det havde hun altid været, og at jeg for Resten drev Tiden hen med, efter at have været i Domkirken, at tage et Portrait af den, i Stedet for at ende mit Brev. Idag er det Bispindens Fødselsdag, men jeg har endnu ikke pidsket hende op, som jeg lovede, (om hendes Indfald kunde jeg fortælle meget Moersomt, f. Ex.: „ja, jeg lever endnu, og har dog havt to Doctorer“; — „nu spørger de ikke, men banker paa Een, men der er Ingen, som siger: kom ind!“). Men jeg har med Glæde tænkt paa Fastelavns Mandag og alle mine Venner, Hieronymus, Sluderne, i Haagerup: Gud velsigne Eder Alle! — Veiret er deiligt; Kulden er streng, og Fingrene om Morgenen nær ved at gaae af, saa jeg skriver med Stumperne, men den rene Luft gjør mig godt. — —